

علوم انسانی دیجیتال چیست؟ نویسنده: پروفیسور دیوید. ام بری، ۲۰۱۹ مترجم: الهام سروندي

علوم انسانی دیجیتال در خط مقدم بکارگیری فناوری مبتنی بر کامپیوتر در علوم انسانی است. این فیلد که در ابتدا "محاسبات علوم انسانی" نامیده میشد، طی ۴۰ سال گذشته به طرز چشمگیری رشد کرده است. علوم انسانی دیجیتال در ابتدا بر توسعه ابزارهای دیجیتالی و ایجاد بایگانی و پایگاه داده برای متون، آثار هنری و سایر مطالب متمرکز بود. بعد از این استفاده های اولیه و با پیشرفت محاسبات، کامپیوترها بطور روزمره روش های پیچیده ای را برای دستیابی و جستجوی فرهنگ دیجیتالی ارائه دادند. به عنوان مثال، با پیشرفت های اخیر در تصویربرداری دیجیتال، می توان بازخوانی بسیار با کیفیتی از کتاب ها و آثار هنری انجام داد که می تواند توانایی ما در مطالعه آنها را تغییر دهد. نکته اصلی در درک علوم انسانی دیجیتال این ایده است که فناوری دیجیتال در حال حمله به آکادمی نیست. رایانه ها از ابتدای تاریخشان برای اهداف انسان دوستانه استفاده می شدند، و آنطور که ممکن است افراد انتظار داشته باشد، فقط به عنوان ذخیره سازهای متون برای کتابخانه های بزرگ نیستند. شبکه های رایانه ای، به ویژه اینترنت، امکان استفاده از فایل های دیجیتالی را از تقریباً در هر نقطه جهان فراهم کرده اند. این دسترسی به اطلاعات تأثیر شگرفی در توانایی انجام پژوهش در هنرها و علوم انسانی داشته است.

پیانیست شین سوزوما در حال استفاده از یک برنامه دیجیتال Synchponia در دانشگاه ساسکس (کاربرد کامپیوتر در هنر)

علوم انسانی دیجیتال بینش های کلیدی را از زبان ، ادبیات ، تاریخ ، موسیقی ، رسانه ها و ارتباطات ، علوم کامپیوتر و مطالعات اطلاعاتی می گیرد و این رویکردهای مختلف را در چارچوب های جدید ترکیب می کند. اخیراً، تمرکز رشته ای گسترش یافته است تا شامل مطالعات مهم و حیاتی دیجیتال و همچنین فیلدهایی که بیشتر با مهندسی در ارتباط هستند مانند یادگیری به وسیله ی ماشین ، علوم داده ها و هوش مصنوعی نیز بشود. در واقع، به عنوان پذیرش کنندگان اولیه فن آوری ، انسان شناسان دیجیتالی معتقد بودند که محاسبات از مرکزیت فزاینده ای برای تحقیق در علوم انسانی برخوردار است. به عنوان بخشی از کارشان ، انسان شناسان دیجیتالی روشهای جدیدی را از قبیل تحلیل آماری مبتنی بر رایانه ، جستجو و بازیابی ، مدل سازی موضوع و تجسم داده ها را توسعه داده اند. آنها این تکنیک ها را برای بایگانی ها و مجموعه هایی که بسیار بزرگتر از هر محقق یا گروه تحقیقاتی انسانی هستند و به راحتی می توانند از آن استفاده کنند ، به کار می برند. این روشها پروژه های بلندپروازانه را ایجاد میکنند و تیمهای بزرگ میان رشته ای را دور هم گرد آوری میکنند که بر روی پروژه های دشوار یا پیچیده کار کنند. انسان شناسان دیجیتالی در حال تبدیل این ایده هستند که یک پروژه تحقیقاتی علوم انسانی چه می تواند باشد و روشهای جدیدی از دیدن فرهنگهای گذشته و حال به ما ارائه می دهند. این مجموعه های جدید از آثار باستانی تاریخی یا ادبی اغلب در وب یا در پایگاه های داده دیجیتالی در دسترس عموم است و مطالبی که در آن قرار دارد حتی دستیافتنی تر از قبل و ممکن است به صورت چاپ در دسترس باشد. آنها توانایی انسان شناسان را در ترکیب مجموعه داده ها ، رسانه های اجتماعی ، صدا ، وب و بایگانی تصاویر افزایش داده و همچنین جابجایی بین آنها را تسهیل می بخشند. ایجاد نرم افزار برای تجزیه و تحلیل ، درک و تبدیل این مواد دیجیتال به همان اندازه بسیار مهم است. ابزارهای دیجیتالی همچنین می توانند به راحتی از طریق اینترنت قابل دسترسی بوده و به راحتی در پروژه های دیگر گنجانیده شوند . این امر باعث انتشار سریع روش های جدید ، ابزارها و ایده در مرزهای بین رشته ای می شود. این فناوری های دیجیتال فرصت های هیجان انگیزی برای اتصال علوم انسانی به یک فرهنگ عمومی گسترده تر را میگشایند.

بر طبق گفته ی نیورک تایمز، شبکه اجتماعی فیس بوک به غولهایی همچون آمازون، نتفلیکس، اسپاتیفای و مایکروسافت اجازه داده که به اطلاعات شخصی ۲,۲ میلیارد کاربر دسترسی پیدا کنند

هرچند با گسترش روزافزون فن آوری های دیجیتال به زندگی ما ، نگرانی های جدید در مورد ظرفیتی که این فناوری ها میتوانند از کاربران خود جاسوسی کنند نیز بیشتر میشود ، درباره تعصب و تبعیض دیجیتالی و همچنین ظهور «اخبار جعلی» نیز باید ابراز نگرانی کرد. شرکت هایی مانند فیس بوک ، اپل ، آمازون ، نتفلیکس و گوگل از داده های ما به شیوه های بسیار مزاحم استفاده می کنند ، و مجموعه داده های عمومی و خصوصی را به یک نگرانی عمومی تبدیل می کنند. در اینجا نیز علوم انسانی دیجیتال با داشتن تخصص در بسیاری از زمینه های دانش می تواند به ما در درک این مشکلات کمک کند و مداخلات انتقادی و بینش های سیاسی ارائه دهد. اکنون دانشگاه با استفاده از محاسبات کامپیوتری در همه ی رشته ها بسیار راحت ترکنار آمده است. کامپیوتر قدرت جدیدی از تجزیه و تحلیل ، مقایسه و تفاهم را در طیف وسیعی از زمینه های تحقیق به ارمغان آورده است. علوم انسانی دیجیتالی در انتقال فنون و روشهای دیجیتالی به علوم انسانی مثال زدنی بوده و با این کار زمینه را برای عصر طلایی تحقیقات علوم انسانی در قرن بیست و یکم فراهم آورده است. در عصر دیجیتالی ، علوم انسانی باید بیش از هر زمان دیگری ارزشهای انسان دوستانه و سهم خودشان در فرهنگ عمومی را به هم

ارتباط دهند. علوم انسانی همچنان به این سؤال مهم می پردازند: زندگی ای که ارزش زندگی کردن داشته باشد چگونه است؟ علوم انسانی دیجیتال بخشی از این سنت است و به ما کمک می کند تا درباره این سؤال تأمل کنیم و درک خود را از فرهنگ انسانی در دنیای دیجیتال گسترش دهیم.

دیوید. ام. بری، استاد علوم انسانی دیجیتال در دانشگاه ساسکس است. او به طور گسترده در مورد نظریه و فلسفه محاسبات و الگوریتم ها می نویسد. آخرین کتاب وی علوم انسانی دیجیتال است: دانش و نقد در عصر دیجیتال (با همکاری آندرس فاجرگورد). تحقیقات جدید وی که توسط آکادمی بریتانیا پشتیبانی می شود ، مربوط به ایده دانشگاه در عصر دیجیتال است.